

heller ikke vil have Medansvar for et Forslag, som bliver forelagt saa sent og bliver fremmet paa den Maade.

Harald Jensen: De finansielle Betragtninger, som fremkom fra den højtærede Ordfører for Venstre (Jørgen Pedersen), giver mig ikke Anledning til Bemærkninger. De vil utvivlsomt blive kommenteret af den højtærede Finansminister. Jeg finder ingen Anledning til at gøre nogen Bemærkning dertil, lige saa lidt som til de Udtalelser, der i det hele taget er fremkommet angaaende dette Forslag, Forslaget, som foreligger for os, er enstemmigt af Folketingets Finansudvalg indstillet til Folketinget, det er enstemmigt vedtaget af dette, og ifølge Grundloven skal Folketinget jo have den overvejende Indflydelse paa Finansloven. Det forekommer mig derfor ikke, at der her er andet at gøre — og jeg finder heller ikke Anledning til andet — end at anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Trier: Fra alle Sider er det udtalt, at Lovforslagets Skæbne paa Forhaand maa siges at være afgjort, at der intet andet er at gøre end at vedtage Forslaget i den Skikkelse, hvori det er kommet til os fra Folketinget. Den Udvej at unnlade at stemme er i og for sig ikke nogen virkelig praktisk Udvej. Hvis hele Tinget vilde følge den Udvej for derved at udtrykke, at det har haft for kort Tid til at beskæftige sig med denne Sag, saa vilde man netop modvirke den Nødvendighed, som man selv har indrømmet foreligger, at Tillægsbevillingsloven hurtigst muligt kan gaa ud og virke i Befolkningen, særlig ogsaa overfor de mange, der længes efter, at Afgørelsen skal træffes, fordi deres Interesser berøres af denne Lov.

Jeg skal under disse Forhold lige saa lidt som tidligere Talere komme ind paa Lovforslagets Enkeltheder og skal kun henvise til, hvad der i mere indgaaende Form blev udviklet af den første ærede Taler, at en Tillægsbevillingslov som denne i Virkeligheden saa at sige kan betragtes som en Slags Roman, som, naar man læser den med den tilbørlige Fantasi, giver en et stærkt Indtryk af de særegne Forhold, under hvilke vi for Øjeblikket lever, den Maade, paa hvilken Pengenes Værdi veksler, de nye Krav, der træder op, alt det meget, der gør, at man ikke kan lægge nogen fast Plan eller udtale nogen fast Spaadom om, hvad der vil ske selv i den nærmeste Fremtid. Det er Billedet af en

saadan Tilstand, Bevillingslove som denne giver. Derfor har den denne særegne Karakter, fordi Tiden har haft den særegne Karakter, og fordi Loven selvfølgelig nødvendigvis maa rette sig efter den Tid, i hvilken den er givet, og for hvilken den er givet. Jeg skal derfor indskrænke mig til ligesom ærede tidligere Talere at anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme og til uforandret Vedtagelse.

Jørgen Berthelsen: Der findes paa Lovforslaget paa Statsbanernes Budget en Udgiftspost, der hedder: „Fællesudgifter ved Driften, Erstatning for Skade paa Personer“. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til her at rette en — jeg kan gerne sige — indtrængende Opfordring til Ministeren for offentlige Arbejder med Hensyn til de to Lovforslag, som ligger i Folketinget: Forslag til Lov om Erstatningsansvar for Skade ved Jernbanedrift og Forslag til Lov om Foranstaltninger mod Brandfare ved Jernbanedrift. Den Sag har, som den højtærede Minister har refereret i Folketinget, været for flere Gange, nemlig i 1913—14 og i 1914—15, og den strandede her i Landstinget. Den højtærede Minister nedsatte saa en Kommission, der afgav Betænkning den 30. Oktober 1917, og i Aar den 11. April har Ministeren fremsat to Lovforslag desangaaende i Folketinget. Jeg ved godt, at Ministeren vil svare, at med Hensyn til Lovforslag, som ligger i Folketinget, har Ministeren ikke nogen Indflydelse paa, hvor hurtigt de bliver fremmet, men jeg vil gerne gøre mig til Tolk for de private Baner, der i meget høj Grad længes efter snarest muligt at faa de to Lovforslag, som jeg mener i alt væsentligt kan bruges, som de er, i alt Fald med ubetydelige Ændringer, ophøjet til Lov. Det er meget magtpaaliggende for Privatbanerne og efter min Mening ikke mindre for Statsbanerne, naar man henser til de Erstatninger, der er udbetalte navnlig i Anledning af Katastrofen ved Bramminge.

Der er endvidere en anden Post paa 700 000 Kr.: „Fællesudgifter ved Driften, Erstatning for Tab og Skade paa Gods m. v.“ Det er, synes jeg, en meget stor Sum. Jeg skal ikke komme ind paa, hvad man i væsentlig Grad forstaar ved Tab og Skade paa Gods, men det vilde være overordentlig heldigt, hvis dette Beløb kunde gaa noget ned. Det er en kedelig Post at have, navnlig naar den er saa stor. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister kunde finde sig foranlediget til at give mig noget